fotbal

HAI, VASILE!

Acum cinci ani, Alexandru Vasile, fost internațional, fost jucător la Dinamo București în perioada de glorie a team-ului din șoseaua Ștefan cel Mare, ajunsese să fie considerat de către foarte mulți și fost... fotbalist.

Trecerea sa la Dinamo Pitești, subminarea progresivă a raporturilor sale cu disciplina, cu viața ordonată, au avut ca efect scoaterea lui Al. Vasile pe... tușă, la propriu și la figurat. Semnatarul acestor rînduri a avut ocazia să asiste, în acea perioadă, la o furtunoasă ședință a secției de fotbal piteștene în care campionul detașat al rubricii „negative" era Al. Vasile. Mulți vorbeau pe atunci de încheierea traiectoriei fotbalistice a celui care fusese, cîndva, mijlocașul echipei României. Mărturisim că, judecînd faptele incriminate și ascultînd vorbele oamenilor, am avut și noi — atunci — sentimentul că asistăm la un apus trist al carierei unui fotbalist cîndva valoros.

Pe cît de mari, pe atît de plăcute au fost surprizele pe care ni le-a furnizat, an de an, de atunci, acest jucător. Transferat la Universitatea Cluj, Al. Vasile a redevenit, cu ajutorul colectivului, dar și datorită unor apreciabile eforturi personale, mijlocașul „de fier" de altădată. În aceeași perioadă a început alt nou capitol în viața acestui tînăr trecut de... prima tinerețe. Facultatea. S-a înscris la medicină, sub privirile ironice ale celor care-i știau viața aventuroasă din anii trecuți... A perseverat, a muncit cum nu mai muncise niciodată pînă atunci, trecîndu-și examenele și anii sub privirile uluite — acum — ale celor care-l cunoscuseră înainte. Cel care fusese la un pas de a deveni un rebut fotbalistic, și poate și social, a ajuns un student model, un jucător de bază în echipa sa, un om respectat de toată lumea.

...Au trecut anii. Alexandru Vasile este azi student în anul V al Facultății de stomatologie din Cluj. În sesiunea de iarnă a obținut următoarele note la examene: la chirurgie maxilo-facială: 9, la medicina legală: 10 și la dermatologie: 10.

Continuîndu-și activitatea fotbalistică, Al. Vasile, căpitanul echipei C.F.R. Cluj, lider autoritar în seria a II-a a diviziei B, are și pe acest plan mari satisfacții, una din marile lui dorințe fiind aceea de a promova cu această tînără formație în prima divizie a țării. Sintetizînd în limbajul propriu cursele atletice, am putea spune că Alexandru Vasile a intrat în „ultima linie dreaptă", atît în cursa profesională cît și în cea sportivă. Fiind cuceriți de acest come-back al unui admirabil „luptător", îi spunem acum, cînd se apropie vertiginos linia sosirii, un cald din toată inima: „Hai Vasile!".

M. POPESCU

Progresul pleacă la Alexandria

Ca să nu fie nici o confuzie, să precizăm de la început: în orașul Alexandria din județul Teleorman. Aici, joi după-amiază, prima garnitură a bancarilor va susține un meci de verificare, replica fiindu-i servită de echipa Comerțul din divizia C.

Azi, la Brașov: Steaua roșu — Universitatea Cluj

Stadionul Tineretului din Brașov găzduiește astăzi, cu începere de la ora 15,45, meciul amical dintre Steagul roșu și formația studenților clujeni — „U".

Amicalul se anunță interesant, localnicii dovedind în ultimul timp o bună pregătire, stare reflectată în jocurile și în rezultatele obținute în compania echipelor din divizia A, cu care Steagul speră să fie, la toamnă, din nou colegă.

CAROL GRUIA,
coresp. principal

LA TELEFON, ION IONESCU...

„Alo, Sportul?... 11.51... aveți Aachen-ul...".

Telefonista nr. 9, a serviciului 07, își îndeplinește obișnuita obligație profesională, după care ne lasă firul liber cu... (ați ghicit) Ion Ionescu. De la celălalt capăt, vocea ex-rapidistului trădează un om bucuros, cum n-a mai fost de... 7 etape. „Sincer să fiu, așteptam un telefon de la dv. — ne-a întîmpinat Puiu Ionescu. A fost o reintrare..."

— ...Felicitările noastre! Pentru victorie, pentru gol...

— Și golul doi tot de la mine a plecat: o pasă „printre", în adîncime, și Klosterman s-a trezit singur cu portarul, în poziție ideală de șut.

— Ce scrie presa?

— Numai lucruri frumoase. Dar, vă rog, un moment să vă relatez din ziare.

O pauză scurtă, timp în care soția lui Puiu răsfoiește la... rubrică și apoi — traducerea simultană, pe două voci. „Vă citez din Bild Zeitung: „Aachenul a primit aer. După o pauză lungă, forțată, românul Ionescu a reintrat în echipă și, cu tehnica sa șclipitoare, a pus în pericol poarta adversă". (N.N. a echipei Borussia Mönchengladbach, clasată în momentul de față pe locul 2). Fusball Woche are în titlu la cronică: „Adevăratul Ionescu!", iar Express: „Românul a întărit atacul Alemanniei". Dar cel mai flatant mi se pare titlul: „Ionescu a gonit mînjii". Așa sînt numiți aici tinerii jucători ai Borussiei din Mönchengladbach. Cam atît despre mine. Spuneți-mi și mie ce mai este pe acasă?

— Toate bune, ne pregătim pentru jocul cu Grecia. Apropo: într-o recentă anchetă a ziarului nostru printre antrenorii de divizia A, Constantin Cernăianu te propune în linia de atac. Ce zici?

— Aș fi fericit să mai apăr culorile țării. Dar, deoarece m-ați făcut curios, spuneți-mi care sînt ceilalți din atac?

— Domide și Dumitrache. Antrenorul Petrolului pleacă de la așezarea 1—4—3—3. Cred că el s-a gîndit și la faptul că tu ai jucat la Atena. La 2—1, în 1967, cînd ai înscris două goluri.

— Da, îmi amintesc. A fost un joc dificil. Naționala Greciei înregistra încă de pe atunci un evident progres. Fotbaliștii greci sînt atleți desăvîrșiți. Acționează în viteză și nu te lasă să răsufli de loc. Nu sînt însă... imbatabili.

— După părerea ta, cum trebuie contracarat jocul lor?

— Printr-o notă de tehnicitate, de care băieții noștri sînt capabili. Am citit lucruri foarte frumoase despre ei în presa vest-germană, după meciul de la Londra. Mă bucură nespus egalul realizat pe Wembley, întrucît o formație tînără ca a noastră are nevoie acum și de un moral ridicat.

— Altceva?

— Aștept și eu să înceapă returul, acasă la noi, și să țin pumnii strînși pentru „Rapidul" meu.

G. NICOLAESCU

Maria Alexandru și Dorin Giurgiucă — cei mai buni în 1969

Comisia de competiții și clasificări din cadrul Federației române de tenis de masă a alcătuit clasamentul jucătorilor noștri pe anul trecut, ierarhie care va fi luată în considerație cu ocazia tragerii la sorți și a stabilirii capilor de serie, a favoriților în competițiile din 1969.

Femei: 1. Maria Alexandru, 2. Eleonora Mihalca, 3. Magdalena Lesai, 4. Carmen Crișan, 5. Viorica Ivan, 6. Victoria Babiciuc, 7. Lidia Sălăgeanu, 8. Maria Korodi, 9. Hajnal Korodi, 10. Georgeta Fulorea, 11. Marilena Tomescu, 12. Iudit Krejec, 13. Maria Feldman, 14. Nicoleta Spiridon, 15. Doina Zaharia, 16. Monica Hariga.

Bărbați: 1. Dorin Giurgiucă, 2. Adalbert Rathi, 3. Radu Negulescu, 4. Virgil Sindeanu, 5. Tiberiu Covaci, 6. Șerban Doboși, 7. Sergiu Luchian, 8. Marius Bodea, 9. Silviu Dumitriu, 10. Sergiu Suciu, 11. Adrian Șimandan, 12. Gelu Păuna, 13. Ștefan Sentivani, 14. Laurențiu Gheorghiu, 15. Ion Panait, 16. Marius Demian, 17. Adam Antal, 18. Atila Lazăr, 19. Ovidiu Stamatescu, 20. Iancu Singiorgian, 21. Gheorghe Bozga, 22. Adrian Bătrînescu, 23. Francisc Hidveghi, 24. Sabin Răcelescu.

Anul XXV: CONSTANȚA

(Urmare din pag. 1)

școli de cultură generală, 23 licee teoretice și industriale, agricole etc.), al vieții teatrale, sau al bibliotecilor publice.

Din păcate, cifrele publicate în diverse broșuri și pliante și care menționează dezvoltarea municipiului, cifre care nu neglijează nici o carte existentă în biblioteci, nici un kilogram de ulei vîndut populației, nici o linie a dezvoltării în perspectivă, nu spun nimic despre sportul constănțean.

Și aici, în cel mai mare port al țării, există o viguroasă tradiție sportivă.

În 1915 profesorul Constantinescu Pană înființează o echipă de fotbal (Victoria), care susține un meci tur-retur cu echipa Brăilei. Primul război mondial îi împrăștie pe fotbaliști, dar imediat după aceea Constanța cunoaște un aflux de echipe de fotbal (ca și celelalte orașe-porturi din țară), tenisul, voleiul, atletismul apărînd mult mai tîrziu — dar avînd ca punct de plecare, ca pretutindeni, pasiunea unor oameni complet dezinteresați.

Un zugrav, Cota, macedonean de origine, îi uimește pe elevii constănțeni, alergînd aproape zilnic pe malul mării pentru a se fortifica — dar abia în 1936, un funcționar de la „Petrolul", Pamfil Georgescu, proaspăt venit din Ardeal, înființează asociația sportivă „Olimpia", asociație pe care o susține pe banii lui de primă și pe „salariul" de fotbalist, cumpărînd echipament celor șase, apoi celor douăsprezece elevi care vin „să învețe sport". Inițiază apoi o echipă de volei feminin, pe care o antrenează citind manuale de specialitate, vizionînd meciuri în aceeași perioadă în care un ofițer de marină, Niculae Bruckner (azi șef al secției de fotbal din C.J.E.F.S.-Constanța), plătește din soldă amenajarea unor terenuri de tenis, cumpărarea mingilor și a rachetelor. Abia în ultimul an de război se construiește o pistă de stadion (inițiatorul căreia e tot un ofițer de marină — comandorul Petre Țacu), dar rezultatele care pot fi trecute pe tabelele naționale (și internaționale) apar abia după 1945

Majoritatea acestor date ni le dă Traian Petcu, în urmă cu ani finalist al „Cupei Tineretului", în lotul național pînă în 1954 (împreună cu Pandreu, Pop, Tîlmaciu) — Traian Petcu, cel care a organizat imediat după război ștafeta „Dezrobirii", în care fondiștii, demifondiștii, sprinterii au alergat 268 km în 10 schimburi, totalizînd 17 ore (în vreme ce din multe alte colțuri ale țării s-a venit cu trenul sau cu bicicleta) — continuînd astfel și el ștafeta entuziaștilor localnici („dacă aș avea cinci mii de lei pe lună, cred că aș deschide un club"...). Acum însă — în ciuda unor carențe ale puricății microbismului — investițiile (și rezultatele) depășesc la scară industrială începuturile mai sus pomenite și argumentul ar fi concludent, chiar dacă am aminti numai echipa de fotbal „Farul" (pozițional a 6-a în A, în ciuda golaverajului anemic) sau echipa de rugby „Farul" (ah, victoria asupra lui A. S. Beziers în 1965!), echipa de volei feminin (mereu în A), dacă l-am aminti pe Cornel Bobeanu, triplu campion național la juniori (demifond, cros — reînnodînd astfel tradiția lui Traian Petcu), pe boxerul Dinu Ion (tradiția — Gheorghe Axioti, Vasile Baciu, Tudose Constantin) — dacă, în sfîrșit, n-am cita — după criterii strict obiective — decît pe halterofilul Tudor Vasile sau pe campionul de iahting Gh. Nicolicioiu.

Aceasta, evident, e o jalonare sumară, a cărei dinamică n-ar putea fi înțeleasă dacă n-am ține seama că s-a construit un complex sportiv pe strada Flămînda (poate că edilii îi vor găsi un alt nume) măsurînd peste șase sute de metri pătrați, destinat boxului, luptelor, gimnasticii, dacă nu am cita Sala Sporturilor (patrusprezece milioane investiție), dacă n-am menționa că numai iluminarea stadionului „Farul" a costat patru milioane și șapte sute de mii de lei.

Și cărora li se vor adăuga în curînd stadionul „8 Mai" din port (8000 locuri), baza sportivă „Olimpia" (volei, baschet, handbal — 2000 locuri), terenul de rugby A. S. Constructorul etc.

Datele acestea n-au fost incluse în broșurile atît de concludente privind dezvoltarea orașului în ultimii ani — poate pentru că ar necesita ele însele o broșură specială.

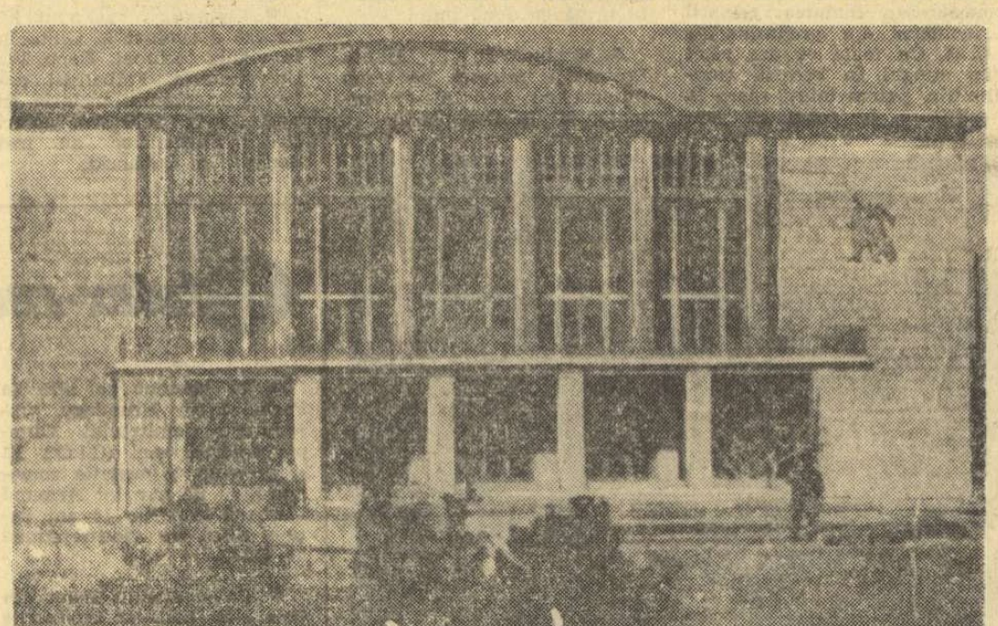

Sala sporturilor din Constanța

ÎN CE A CONSTAT ACTIVITATEA DV. CA MEMBRU AL COMITETULUI FEDERAL?

ANCHETA NOASTRĂ

12 februarie...

Așadar, astăzi este o zi aniversară la Federația română de fotbal. Dar nu din cele la care se rostesc toasturi, se ciocnesc pahare cu șampanie și se exprimă felicitări.

Dimpotrivă...

Astăzi se împlinește un de la prima și... ultima ședință de lucru a Comitetului Federal, constituit la 29 iulie 1967. De atunci, acest organism, care, în statutul Federației române de fotbal este prezentat ca un for destinat să CONDUCĂ treburile fotbalului nostru, între două conferințe pe țară ale F.R.F., a încetat, practic, să mai funcționeze.

Este el inutil? Atunci, de ce a fost înființat?

Este necesar? Poate avea un rol în buna desfășurare a activității fotbalistice, în progresul acestei discipline? De ce, atunci, nu este consultat, activizat, chemat să-și aducă contribuția la rezolvarea atîtor probleme, dificile, pe care le ridică fotbalul?

Oare a mers atît de bine fotbalul nostru în acest răstimp? Oare nu au existat probleme în care Biroul Federal să simtă nevoia unei mai largi consultări asigurate tocmai prin existența Comitetului Federal?

Iată întrebări de la care am pornit atunci cînd am întreprins ancheta de față în rîndurile unor membri ai Comitetului Federal. Tuturor celor cu care am stat de vorbă, le-am pus o singură întrebare: IN CE A CONSTAT ACTIVITATEA DV. CA MEMBRU AL COMITETULUI FEDERAL?

ION GHEORGHIȚĂ — președintele Comisiei municipale de fotbal București

Comitetul Federal? Aș putea spune — vorba lui Caragiale — că este ceva sublim, dar care lipsește cu desăvîrșire. Prima și ultima oară am luat cuvîntul la constituirea acestui organism, care avea să existe doar în scriptele federației de fotbal.

Dar poate că vreți să știți cum mi-am închipuit eu că trebuie să activeze acest for cuprinzător, de aproape 60 de persoane, din toate domeniile de activitate, unite prin dragostea pentru fotbal. Acest lucru l-am arătat la constituire, spunînd că el trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe trimestru, iar atunci cînd în fotbal apar probleme mai dificile — și slavă domnului, au fost destule în perioada aceasta — chiar mai operativ.

S-au scurs însă zilele, au trecut trimestrele fără ca nimeni să-și mai aducă aminte de noi, considerîndu-ne, probabil simpli figuranți. Dar, cum spune o vorbă, dacă nu se duce Mahomed la munte, se duce muntele la Mahomed. Așa am făcut și eu. M-am dus la tov. Ion Siclovan, secretarul general al F.R.F., și l-am întrebat:

— De noi, membrii Comitetului Federal, nu aveți nevoie? Văd că ne-ați uitat cu desăvîrșire.

— **Dragă tovarășe** — a venit răspunsul. **Cum să nu avem nevoie? Dv. sînteți pentru noi sfătuitori prețioși, dezinteresați, care ne puteți da un sprijin imens. Da! Da! Ai dreptate! Trebuie să facem o ședință a Comitetului Federal.**

De la această discuție au trecut luni și luni de zile...

Este momentul să ne adresăm interlocutorului nostru:

— Dv., ca președinte al Comisiei municipale de fotbal București, ce probleme ați fi ridicat, dacă s-ar fi organizat o astfel de ședință?

— Credeți că nu sînt destule probleme? Bunăoară știți că în București, unde activează cîteva sute de echipe de fotbal, existau 97 de terenuri, dar că azi numărul lor a scăzut mult, ajungînd la 63? Oare discutarea bazei materiale n-ar fi constituit un subiect interesant? Dar chestiunea arbitrajelor?

Eu am răbdare. Poate că într-o zi va suna telefonul, iar cineva de la Federație mă va anunța că... mîine sînt invitat la o ședință a Comitetului Federal...

EUGEN BARBU — scriitor

Intrucît, săptămînal, mă ocup de fotbal, colegii mei din Biroul Federal au socotit și mai socotesc, probabil, că nu este necesar să ne vedem unii cu alții în jurul unei mese și să discutăm despre problemele acute ale fotbalului.

Operația are un dublu avantaj: 1. Nevăzîndu-ne unul pe altul, nu putem să ne spunem amabilități. 2. Lipsind unul dintre noi, de la aceste discuții, problemele la zi se rezolvă mai ușor.

La prima vedere, s-ar părea că așa stau lucrurile. Și eu sînt pentru rezolvarea operativă a lucrărilor în curs și acest lucru se poate face numai cu un număr mai redus de oameni. Acest număr restrîns ar fi Biroul Federal. Dar, atunci, de ce mai este nevoie să numești 59 de inși în așa-numitul Comitet Federal, să le publici numele în ziare, dar să nu-i consulți niciodată?

Oricum, constituirea unui Comitet aruncă responsabilitatea și asupra celor ce fac parte din el. Or, dacă am responsabilitate, vreau să am și păreri. Ajunși aici, reiese clar că nu sînt decît două soluții:

1. Ori să fie menținut Comitetul și să fie consultat conform regulamentului publicat și el în ziare;

2. Ori să fie desființat și toate responsabilitățile să greveze asupra Biroului Federal.

O a treia soluție nu există!

ZAHARIA CHIFOR — președintele Comisiei județene de fotbal Brașov

Corespondentul nostru principal, C. Gruia, a avut o convorbire în această problemă cu tov. Zaharia Chifor, președintele Comisiei județene de fotbal, în activitatea de zi cu zi director adjunct la întreprinderea C.I.B.O. Brașov.

Interlocutorul — după cum ne-a relatat corespondentul nostru — a fost cît se poate de surprins de faptul că, în sfîrșit, s-a găsit cineva (și nu de la Federație!) care să-l întrebe ceva în legătură cu activitatea depusă în cadrul Comitetului Federal.

„În ceea ce mă privește — a spus tov. Zaharia Chifor — n-am fost consultat nici măcar atunci cînd, cu prilejul unei ședințe, secretarul general al F.R.F., tov. Ion Siclovan, a fost la Brașov. Am vorbit despre orice, numai despre activitatea Comitetului Federal nu! În cît este astăzi? În 8? Peste 4 zile, pe 12 februarie, se împlinește exact anul de cînd n-am mai participat la nici o ședință a Comitetului Federal. Sincer să fiu, nu văd nici o diferență între mine, care fac parte din Comitetul Federal și o altă persoană care n-are nimic comun cu acest organism. Nici ei nu i se cere părerea — nici mie!

Mi-aduc aminte, oricum, că în februarie 1968, cînd am participat la ședința în chestiune, cineva își exprima surprinderea că membrii Comitetului se reîntîlnesc abia după 7 luni de la constituire. Luînd act de această observație, Biroul a făgăduit că se va consulta mai des cu Comitetul Federal. Se pare însă că noțiunea de „des" n-a fost bine înțeleasă, dovadă că au trecut 12 luni și nu ne-am mai văzut la față!

Ar trebui să adaug, în calitate de președinte al Comisiei județene de fotbal, că, în general, legăturile dintre Comisia pe care o conduc și Federație se rezumă mai mult la adrese și circulare, răspunsuri la adrese, contra-răspunsuri etc.

Altfel, totul este în regulă și mă simt onorat de faptul că sînt membru al Comitetului Federal...”

NICOLAE ROȘCULEȚ — profesor la Institutul de educație fizică și sport

Poate că ar trebui să vedem întîi care este rolul Comitetului Federal, atribuțiile lui. De fapt, acestea pot fi cunoscute din proiectul de statut al Federației române de fotbal, dezbătut în vara lui '68. În mare, acest organism aprobă planurile pentru dezvoltarea activității fotbalistice și urmărește îndeplinirea lor. Sarcină de onoare, fără îndoială. Numai că nimeni nu-ți cere s-o realizezi. Eu unul n-am participat la singura ședință ce s-a ținut în februarie, anul trecut. Și nu-mi amintesc să fi fost convocat.

După părerea mea, acestui for îi revine rolul de a dezbate problemele fundamentale ale fotbalului nostru, cum ar fi înființarea cluburilor experimentale de fotbal, fixarea unor noi jaloane în munca de creștere a copiilor și juniorilor, mai ales că centrele înființate pînă acum sînt insuficiente. Dar Comitetului Federal nu i s-a acordat nici un fel de importanță, noi fiind socotiți, probabil, un fel de membri de onoare, care nu se bagă, nu se amestecă.

În fond, nu se face decît să se respecte o veche tradiție, aceea de a se alcătui comitete federale, cu nume sonore, care nu sînt chemate însă să conducă întreaga activitate a fotbalului, între cele două conferințe ale Federației, așa cum prevede statutul.

Cît de multe s-ar putea spune, de pildă, pe marginea problemei antrenorilor, cu diversele ei aspecte privind numărul acestora și calitatea lor. Și, dacă n-am fost întrebat de Biroul Federal, să-mi spun măcar acum părerea: avem puțini antrenori și nu întotdeauna cei mai buni pot fi întîlniți la echipele noastre de prima mînă.

Mă gîndesc că încă nu e vremea pierdută. Poate că, pînă la începerea returului, fie că va fi activizat actualul Comitet, fie că se va alege altul, mai dinamic.

Dar, dinamismul trebuie să pornească de la Biroul Federal...

GHEORGHE CONSTANTIN — maestru emerit al sportului

Cînd am fost ales membru în Comitetul Federal, m-am bucurat, mai cu seamă că, o dată cu mine, au venit să întărească rîndurile Comitetului numeroși tehnicieni, oameni cu experiență în fotbal, dezinteresați, dispuși să-și sacrifice o bună parte din timpul lor liber pentru bunul mers al treburilor fotbalistice.

De ce am fost aleși, nu știu. Văd că nu-i nevoie de noi. Și lucrul mă surprinde, pentru că statutul Federației consacră Comitetului Federal un capitol întreg, în care se spune că acest Comitet se întrunește cel puțin o dată pe an, că dezbate și aprobă planurile pentru dezvoltarea activității fotbalistice, că ascultă raportul Biroului Federal și stabilește obiectivele activității viitoare. Ce s-a făcut din toate acestea? Nimic. Sau, poate, nu știu eu.

Poate contribuția mea n-ar fi fost cea mai importantă. Dar n-au avut ocazia să-și spună părerea nici alții, toate treburile fiind rezolvate „pe picior", după inspirația de moment, probabil.

Aș fi avut și eu niște idei. Le voi spune, potrivit titlului unei piese: „Dacă voi fi întrebat".

TRAIAN IONESCU — antrenor

Mi-am pus mari speranțe în Comitetul Federal. 59 de minți puteau să contribuie la rezolvarea multor probleme, ajutîndu-i pe acei care aveau sarcini operative — membrii Biroului Federal. Totul a rămas însă un simplu decor, vorba aceea, ca să fie... Am fost atît de naiv încît să cred că îmi voi putea exprima părerea, că voi putea critica unele lucruri negative, pentru a se lua astfel măsuri de îndreptare. Dar, totul s-a terminat o dată cu alegerea mea în Comitetul Federal. Nici măcar la unica ședință — și prin aceasta, istorică! — de la 12 februarie 1968 n-am fost invitat. S-or fi gîndit unii oameni că eu am gură mare, că spun lucrurilor pe nume. De ce, deci, să se tulbure cu prezența mea dulcea armonie?

Și așa a trecut timpul, pînă cînd dv. ați venit să mă întrebați ce activitate am depus ca membru al Comitetului Federal.

Altceva, n-am ce să adaug.

Dacă ar avea totuși loc o asemenea ședință și, bineînțeles, dacă aș fi invitat, aș avea ce să spun. În aproape doi ani, s-au adunat multe. De exemplu, aș ridica problema campionatului de tineret, arătînd ce s-a făcut bine și ce este formal în desfășurarea acestei competiții. O altă chestiune care mă frămîntă este aceea a conducătorilor de cluburi. Poate nicăieri mai mult ca aici, în fotbal, nu este nevoie de atîta pasiune și pricepere și, aș spune, avînt obștesc, care nu se împacă cu funcționarismul. Mă opresc aici. Risc să nu fiu invitat nici la viitoarea ședință. Dar, cînd va fi ea?

IOAN CHIRILĂ — ziarist

În calitate de membri ai Comitetului Federal, comemorăm astăzi 366 de zile de la prima și singura lui convocare.

Această „performanță" este un elogiu indirect la adresa fotbalului nostru, care ne oferă astfel o remarcabilă probă de vitalitate. În același timp, însă, evenimentul atrage atenția asupra caracterului formal al acestui organism, pe care „îl vedem și nu e".

Sperăm că o dată cu încheierea unui an de vacanță, Comitetul Federal va izbuti să pornească pe drumul conștiinței de sine, pentru a-și aduce contribuția la edificarea reală a fotbalului nostru.

ÎN LOC DE CONCLUZII

● Evident, se impune convocarea, înainte de începerea returului campionatului, a Comitetului Federal.

● Dacă se consideră că poate fi alcătuit un Comitet Federal mai închegat, Biroul Federal, în virtutea statutului (capitolul 3, art. 12), să convoace o nouă Conferință pe țară, cu care prilej să aleagă organisme cît mai reprezentative — ne referim la Comitetul Federal și Biroul Federal — capabile să conducă din punct de vedere organizatoric, cu mai multă eficiență, treburile fotbalului nostru.

● Ni se pare că situația actuală, de totală inactivitate, a Comitetului Federal nu mai poate continua.

Anchetă realizată de:
Cristian MANTU
(membru al Comitetului Federal)
și Jack BERARIU

LOTO — PRONOSPORT

CREȘTE NUMĂRUL CÎȘTIGĂTORILOR

La sediul Centralei Administrației de Stat LOTO-PRONOSPORT se prezintă zilnic cîștigători care își iau în primire autoturismele. Zilele acestea au venit cîștigătorii de la tragerea excepțională Loto din 21 ianuarie. De altfel, este bine de știut că de la începutul anului și pînă la 31 ianuarie — deci în numai o lună — LOTO-PRONOSPORT a atribuit participanților 114 autoturisme la LOTO, PRONOEXPRES și LOZ ÎN PLIC.

Premii de valoare poate obține oricine. Participarea, în mod regulat, la fiecare tragere și concurs cu cît mai multe bilete, contribuie la mărirea șanselor de cîștig.

Tragerea concursului Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic.

● Numai astăzi și mîine mai aveți posibilitatea să vă procurați biletele pentru tragerea Loto de vineri la care se aplică noua formulă ce și-a arătat din plin roadele chiar de la data aplicării ei: 2 premii de peste 100.000 lei, un premiu de 35.229 lei, 3 cîștiguri a cîte 25.164 lei etc.

Nu lăsați pentru ULTIMA ZI participarea la tragerea LOTO de vineri 14 februarie 1969. Procurați-vă chiar astăzi biletele.

PRONOSPORT
premiile concursului nr. 6 din 9 februarie 1969

Categoria I (13 rezultate) 5 variante a 17.778 lei.

Categoria a II-a (12 rezultate) 183 variante a 582 lei.

Categoria a III-a (11 rezultate) 1.951,5 variante a 81 lei.